

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af Odense universitetscenter.

(Lovforslag nr. 87. Fremsat 27/2 75. Første behandling 4/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXII. Fremsat 26/2 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Kommunerne og amtskommunerne har i skatteåret 1975-76 budgetteret med en indtægt af grundskylden på ca. 3 mia kr. Denne beskatningsform vil centrum-demokraterne imidlertid nu have ophævet. Centrum-demokraterne har dog af hensyn til kommunernes provenu indskrænket sig til at foreslå grundskylden fikseret og nedtrappet over en årrække, der for flertallet af

ejendomme skal være på 15 år. Men den principielle idé i forslaget indebærer dog, at kommunernes provenu af grundskylden, der som sagt er pålignet med ca. 3 mia kr. i 1975-76, i stedet må udskrives på indkomster. Hvis kommunerne og amtskommunerne helt havde været afskåret fra at påligne grundskyld i 1975-76, havde dette, alt andet lige, betydet, at kommunerne, bortset fra Københavns og Frederiksberg kommuner, havde måttet forhøje den gennemsnitlige udskrivningsprocent i 1975 med ca. 1, mens amtskommunerne gennemsnitlig måtte forhøje deres udskrivningsprocent med ca. 1,5.

Centrum-demokraterne nævner i bemærkningerne til deres forslag som en af hovedbegrundelserne, at ejendomsskatterne er blevet en stor belastning for mange husejere, i særdeleshed ældre mennesker med beskedne indtægter. Det giver mig anledning til at nævne, at den såkaldte parcelhuslånelov, som blev vedtaget i 1965, jo netop gik ud på at gøre det muligt for kommunerne at hjælpe denne gruppe husejere, idet kommunerne efter loven kunne tillade, at disse fik deres ejendomsskatter indefrosset i ejendommen, således at de først forfaldt ved ejerskifte eller dødsfald. Der er måske nogle, der vil erindre, at det også var en af forslagsstillerne, der dengang var initiativtager til denne lov, nemlig hr. Erhard Jakobsen. Lad mig sige, som jeg sagde ved en tidligere behandling her i salen, at den tinglysning, der foretages af ejendomsskatter, jo langtfra opvejer den stigning, der foregår på ejendommen i almindelighed. I 1972 blev det i øvrigt gjort obligatorisk for kommunerne at yde lån til pensionister til betaling af ejendomsskatterne, når visse betingelser er opfyldt.

For så vidt angår landbrugsejendomme og lignende ejendomme foreslår centrum-demokraterne en særlig hurtig nedtrapning af ejendomsskatterne, bortset fra ejendomsskatterne af en mindre del af ejendommen, stuehus og andet, nemlig over kun 5 år mod ellers 15. Som motivering herfor anfører man, at det er urimeligt, at den erhvervsdrivende i landbrugssektoren skal betale skat af sin produktionsjord, når en erhvervsdrivende i industrien ikke er pligtig at betale skat af sine maskiner og andet lignende. Hertil vil jeg gerne bemærke, at også for andre erhverv og ikke mindst store industrivirksomheder er der tale om en betydelig

[Indenrigsministeren.]

beskatning af de arealer, der er en nødvendig forudsætning for driften af disse virksomheder, ligesom disse andre virksomheder ofte pålignes dækningsafgift, en afgift, der ikke kan pålignes landbrugsejendomme, hvortil kommer, at mange industrivirksomheders jord og tilliggende er vurderet langt, langt højere end landbrugsjord og beskattes langt, langt hårdere.

I øvrigt har spørgsmålet om den amtskommunale grundbeskatning af landbrugsejendomme som bekendt været behandlet i to foregående samlinger, hvor et flertal i folketinget efter Danmarks tilslutning til fællesmarkedet ikke fandt grundlag for en lempelsesordning for den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme.

Jeg mener derfor ikke, man atter bør indføre nye regler om formindskelse af ejendomsbeskatningen af landbrugsejendomme. Her har vi en fundamentalt forskellig opfattelse fra den, som centrum-demokraterne her giver udtryk for, og som jeg også har fornemmelsen af, at både venstre og konservative står for.

Som det vil fremgå af det, jeg har sagt, finder jeg ikke, at der er grundlag for, at man fra lovgivningsmagts side griber ind i den adgang, som kommunerne traditionelt har haft og har til at fordele skatteudskrivningen på indkomster og grundværdier. Selv om jeg i almindelige situationer gerne vil være venlig, så kan jeg altså bare ikke være det over for dette forslag og kan i hvert fald ikke medvirke til gennemførelsen af det fremsatte forslag.

Ove Hansen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning fra centrum-demokraterne, som foreligger her, er jo et forslag, der, hvis det skulle føre til en lov, får meget vidtrækkende konsekvenser. Jeg beklager, når man stiller sådanne forslag — man har selvfølgelig lov at have sine tanker og ideer — at man ikke giver nogen oplysninger om, hvor vidtrækkende konsekvenser det får. Her står blot, og det lyder meget godt, at al jord i Danmark i fremtiden skulle være fritaget for at svare grundskyld, det gælder grundskyld til kommunen, og det gælder grundskyld til amtskommunen. Men man undlader at fortælle, at det er en ca. 3 mia kr. i skat, der hermed skal fore-

tages en omlægning af, for vel fritager man måske landbrugsejendommene og almindelige huse for at svare grundskyld til kommune og amtskommune, men samtidig må både kommunen og amtskommunen tilvejebringe midlerne på anden vis, og det bliver jo de personlige skatter, det drejer sig om. Indenrigsministeren har allerede fortalt, hvad det ville betyde både for kommunerne og for amtskommunerne, hvis de nu via den personlige beskatning skulle bære den lettelse, som man herved vil give. Jeg må sige det lidt stærkt: de, der har de største ejendomme, får den største lettelse. De, der har en mindre ejendom eller et parcelhus, tror jeg slet ikke får nogen lettelse, tværtimod. De kommer til via personlige skatter, naturligvis afhængig af deres indtægt, at betale endnu mere. Jeg synes, det er urimeligt, at man foretager en sådan omlægning af byrdefordelingen. Det vil også skabe en hel del problemer i kommunerne, som har vidt forskellig struktur. Kommuner, der har mange sommerhuse, mange udstykninger, vil lide et meget stort tab herved.

Må jeg så endelig sige, at er der noget, der forstærker inflationen her i vort land, så tror jeg, det er priserne på jord og på ejendomme. I det øjeblik man fjerner disse faste afgifter på jord, så vil vi mærke en stigning i ejendomspriserne her i landet, der bliver voldsom. Jeg synes snarere, vi skulle gå den anden vej.

Mit parti er altså meget betænkelig ved et sådant forslag, og vi kan ikke medvirke dertil.

Aksel Pedersen (V):

På venstres vegne vil jeg gerne sige, at dette forslag til folketingsbeslutning synes vi er meget vidtgående. Det går jo ud på at fjerne grundskyld i det hele taget.

Det af forslaget indhold, som passer venstre bedst, er nok tanken om at fjerne grundskylden på produktionsjord, samtidig med at man fjerner amtsgrundskylden. Venstre vil derudover gerne have en begrænsning af kommuneskatten, at kommuneskattens procent angiver den højeste promille, man må udskrive grundskylden med, men det er en sidebemærkning. Forslaget her går jo meget videre, idet det over 15 år vil fjerne samtlige grundskatter.

I bemærkningerne til forslaget står der, at

[Aksel Pedersen.]

motiveringen for nr. 2 er den omstændighed, at mens erhvervsdrivende i industrien ikke er pligtige at betale skat af maskiner og andre driftsmidler, der benyttes i produktionen, så skal en erhvervsdrivende i landbrugssektoren betale skat af sin landbrugsjord. Jeg vil nok hertil føje, at det er med til at ødelægge landbrugets konkurrenceevne, at man har en sådan særskat.

Nu hørte jeg jo, at hr. Ove Hansen sagde, at hvis vi fjernede grundskatterne, så ville man få en stigning i ejendomspriserne. Det er nu et postulat, der indtil videre ikke er bevist, for vi har meget forskellige takster for grundskyld fra kommune til kommune, men det er da aldrig bevist, at disse takster har haft indflydelse på priserne på ejendomme fra kommune til kommune.

Som sagt finder vi, at en total fjernelse af den kommunale grundskyld er for drastisk, men hvad angår produktionsjord kan vi måske finde ud at være enige i sigtet. Vi er i det mindste enige med centrum-demokraterne i nogle af bemærkningerne til forslaget om virkningerne af grundskatterne, men en begrænset kommunal grundskyld på beboelse finder vi nu er rimelig, idet det ofte er sådan, at de fælles investeringer er med til at give en værditilvækst til de huse og ejendomme, der ligger i området.

Venstre vil se på forslaget i udvalget, men da der fra fremskridtspartiet er fremsat et forslag, som er identisk med venstres gamle forslag, vil det nok friste os mest.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har selv fremsat et forslag om at nedsætte den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 til 15. Vores forslag var til første behandling sidste fredag, og vi mener, der er en realistisk mulighed for, at dette forslag kan samle flertal.

Vores forslag vil medføre, at den amtskommunale grundskyldpromille vil komme tilbage på cirka samme niveau som før stigningen i grundværdierne ved den 15. alm. vurdering.

Forslaget fra centrum-demokraterne er meget mere vidtgående, idet hensigten her er helt at afskaffe grundskatterne til både amter og kommuner, hvilket uundgåeligt vil medføre en stigning i indkomstskatterne, og det kan vi ikke medvirke til.

Vi vil derimod opfordre centrum-demokraterne til at støtte vores forslag, således at dette rimelige forslag kan blive vedtaget hurtigst muligt.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til gennemførelse af forslaget om en afvikling af den kommunale grundskyld. Forslaget om sænkning af grundskylden har i mange forskellige former været behandlet her i tinget mange gange før. Der er i den anledning slået mange kolbøtter, også af nærværende partier, men det radikale venstre har altid fastholdt sin modstand mod forslag, der ensidigt kommer de største ejendomsbesiddere til gode. Forslaget er en ren foræring til alle, der ejer jord, efter princippet: jo mere du ejer, des større foræring.

Det værste er imidlertid, at det ikke fremgår, hvor pengene ellers skal komme fra. Som hr. Glistrup selv har påpeget i en ordførertale her engang under en debat om sænkning af den amtskommunale grundskyld, kan dette kun føre til ét resultat, nemlig øgning af indkomstskatterne. Det radikale venstre anser en sådan flytning af beskatning fra fast ejendom til yderligere beskatning af lønindtægter for helt uacceptabel.

Jeg skal her fastholde tidligere radikale ordføreres opfattelse af, at forslag af denne karakter vil betyde stigende jordpriser, hvilket igen først og fremmest kommer de store jordbesiddere til gode. De mindre jordbesiddere — og her er det nok først og fremmest parcelhusejerne, som centrum-demokraterne jo plejer at tale så varmt for — vil få en nettoskattestigning, der varierer efter skattesammensætningen i de enkelte kommuner og den enkelte kommunes ejendomsstruktur. Nettoskattelettelsen vil alene tilfalde dem, der ejer meget jord. Derfor vil vi gå imod forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Lad det være sagt straks, at der vil være en vis sympati for dette forslag fra mit partis side, hvor det drejer sig om, at man skulle lempe beskatningen på produktionsjord. Så kan man drøfte, hvad produktionsjord er, og det kan vi nærmere gøre i udvalget. Det kan da godt være, at der hos flere medlemmer i dette ting er nuancer i opfat-

[Hagen Hagensen.]

telsen af, hvad man egentlig forstår ved produktionsjord.

Men lad mig i øvrigt sige, at der er da ikke spor tvivl om, at det, der står i bemærkningerne til forslaget, er sandt og rigtigt for en lang række tings vedkommende. Grundskatterne er som for øvrigt andre skatter blevet en stor belastning også for mange husejere, og så siger man: i særdeleshed for ældre medborgere. Ja men her må vi vist have lov til at sige, at lex Erhard eksisterer jo stadig, således at der i den forbindelse er en mulighed for, at man kan få, om jeg så må sige kredit med skatten på ejendommene.

Der er vel heller ingen tvivl om, at forholdene har været sådan i landet indtil forholdsvis nylig, at der har været forskellighed i vurderingerne. Jeg tror, det er et forhold, man er ved at komme til livs, og derfor er der nogle af de ting, der står heri, der i hvert fald skal undergives nærmere prøvelse, forinden man kan tage stilling til forslaget, som det foreligger. Rent umiddelbart som det er, vil jeg ikke tro, det kommer igennem, og der er da måske nok tegn i sol og måne på, at der kan være mere grundlag for at få den amtskommunale grundskyld sat ned fra de 20 til 15 promille. Det er jo et forslag, der er fremsat af et enkelt parti og nu er fremsat af et andet og har fået tilkendegivelse fra en hel række partier i øvrigt om, at det vil man gerne.

Lad os se på det hele i udvalget. Måske havde det været vældig praktisk, om de to forslag var blevet behandlet på samme tid, så kunne vi måske bedre have koordineret dem.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal begynde med at sige, at vi er imod dette forslag, og dernæst sige, at blandt en af årsagerne til, at vi er imod, er, at vi for det første ikke kan se, hvad der skulle sættes i stedet for det provenutab, som staten herved måtte lide. Det er den ene ting.

Men det må vel også være rigtigt at sige til forslagsstillerne, at man lige skal erindre sig, og det er jeg helt sikker på, at den, hvis navn forslaget bærer som første forslagsstiller, i hvert fald må være vidende om, at

f. eks. kommuner med en meget, meget, meget høj grundskyld, det er der jo adskillige kommuner, der har, snyder staten for skatteindtægter, idet det jo er således, at man stadig væk har retten til at trække disse ejendomsskatter fra, og derved bliver skattegrundlaget, i og med at man etablerer en høj grundbeskatning, tilsvarende lavere. Jeg føler mig helt, helt overbevist om, at forslagsstilleren, hr. Erhard Jakobsen, som desværre ikke er her i dag, er helt, helt vidende herom. Det var den anden ting.

Jeg synes nok, at det, det var meget, meget mere væsentligt at beskæftige sig med, var, at hvis man nu afskaffede dette skattefradrag, som man stadig væk opererer med, på trods af at man har afskaffet skattefradraget i indkomstbeskatningen, også for ejendomsskatterne, så ville man uden provenutab for staten kunne nedsætte grundskatterne til cirka det halve af det, de er i dag. Det ville nok være mere rimeligt, ligesom det også ville give kommunerne et mere ensartet forhold til staten, i hvert fald set i forhold til det skatteprovenu, man skal svare til staten for ejendomsbeskatningens vedkommende.

Endelig skal jeg sige, at jeg mener, det er nogle helt andre midler, der skal til. Jeg føler mig for så vidt overbevist om, at det nok ville være rigtigere at gå den vej, og det er en af de væsentligste årsager til, at vi går imod dette forslag. Vi mener, at det ville være rigtigere at inddrage alle jordværdistigningerne, at man fik fat i værdistigningerne på jord og fast ejendom, fik dem beskattet og fik dem inddraget til fordel for samfundet.

Jeg vil gerne føje til i denne sammenhæng, at vi ønsker at gå den anden vej, nemlig at man fik etableret det, som hedder fuld grundskyld. Jeg ved da godt, at et parti, som tidligere har været her i folketinget, nemlig retsforbundet, hidtil mener at have haft patent på denne holdning. Jeg vil gerne understrege, at den holdning deler vi også. Vi synes, det beskatningsmæssigt er meget, meget mere rimeligt, om man fik indført fuld grundskyld i dette land. Dette være ikke sagt i konkurrence med retsforbundet, men ganske enkelt som udtryk for, at vi synes, at de tanker, som man har på det jordpolitiske område set i forhold til beskatningen heraf, er rigtige.

[Henning Philipsen.]

Som sagt er vi imod dette forslag. Vi vil naturligvis behandle det seriøst i udvalget lige så vel som alle andre forslag, der kommer. Det er klart, det er ganske rimeligt, det har forslaget krav på, og det skal det også blive. Men der skal ingen tvivl være om, at vi er imod, fordi det har den modsatte hensigt af det, vi ønsker, hvad angår beskatningen af jord og fast ejendom i dette land.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkeparti er i princippet imod skat på boligen, og derfor kan man godt have en vis sympati for tanken med dette forslag. Vi er imod beskatning af produktionsjord, og vi vil da gerne arbejde for, at den nugældende beskatning lettes.

Men jeg er alligevel af den opfattelse, at vor økonomiske situation i dag ikke er af en sådan karakter, at tidspunktet er inde til en nedsættelse af ejendomsskatterne. Jeg er nemlig alvorlig bange for, at indkomstskatterne vil stige, i samme øjeblik vi nedsætter disse ejendomsskatter. Selv om jeg har den største medfølelse med de ældre, som centrum-demokraterne nævner i deres bemærkninger til forslaget, om, at de har svært ved at klare det høje skattetryk efter den 15. alm. vurdering, så mener jeg ikke, at vi hjælper disse mennesker så forfærdelig meget, hvis deres personlige skatter samtidig sættes op.

Hele vores skattesystem trænger til en meget alvorlig revision, men jeg mener ikke, at vi skal begynde med at nedsætte ejendomsskatterne. Hvis det har til følge, at andre, som ikke er i besiddelse af ejendom, kommer til at betale, så vil jeg i hvert fald ikke være med. Vi kommer ikke uden om, at pengene skal hentes hjem på en eller anden måde.

Selvfølgelig vil også jeg i udvalget gå ind i behandlingen af hele dette problem, men hvis jeg i udvalget skal gå ind for nogen nedsættelse af disse skatter, så er det på betingelse af, at der findes forsvarlige besparelser. Jeg vil da gerne være med til at se på, hvordan vi kan finde frem til det, men jeg vil også gerne have at vide i udvalget, hvad amterne har at sige til dette spørgsmål.

Som sagt vil jeg da godt gå ind i et udvalgsarbejde, og dér vil det vise sig, hvor positivt jeg stiller mig til forslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Der er ofte i folketinget en tilbøjelighed til at diskutere virkningerne af noget uden at komme ind på årsagerne. Når vi her diskuterer grundskylden, også på baggrund af det forslag, der er til behandling, så er det i og for sig ikke grundskylden, der er noget i vejen med. Det, der er noget i vejen med, er de store værdistigninger på jord og fast ejendom. Det, man skal gøre, er selvfølgelig at angribe årsagerne.

Jeg kan sige, at på fredag kommer der et forslag til behandling her i folketinget, fremsat af kommunisterne, hvormed vi netop angriber værdistigningerne på jord og fast ejendom og foreslår, at disse indefryses som en offentlig prioritet, der ikke kan belånes. Det er vel at mærke de inflationsstigninger, der ligger over de almindelige prisstigninger i samfundet. Det er på den måde, man skal angribe dette problem, og det er også derfor vi ikke kan støtte det forslag, der ligger her; det løser ikke nogen problemer.

Sigsgaard (VS):

Jeg kan tilslutte mig dem, der har peget på, at gennemførelsen af forslaget her vil betyde, at skattetrykket i endnu højere grad end hidtil vil komme til at vende den tunge ende nedad. Man kan sige det gode om grundskylden, at de, som er i stand til at unddrage sig den almindelige indkomstbeskatning, fordi der gøres for lidt ved skatteligningen i dette land, i hvert fald ikke kan unddrage sig grundskylden. Allerede af den grund må vi i VS gå imod det forslag, der her er fremsat. Det er i øvrigt også sagt, måske lidt som en kuriositet, at det er et angreb på det kommunale selvstyre, man her retter fra centrum-demokraternes side.

Jeg vil gerne tilslutte mig — jeg tror, det var fra SF's side det synspunkt kom frem — at man i stedet for at gennemføre forslaget her godt kunne beskæftige sig med grundbeskatningen, tage fat på spørgsmålet omkring fradragsretten og afskaffe fradragsretten for grundskatter. Det ville betyde, at den urimelighed, der ligger i, at grundbeskatningen trods alt rammer noget mildere for de højere indkomsttagere, ville blive afskaffet.

Jeg kan også give tilslutning til de synspunkter, der har været fremme om, at man skulle tage fat på de store værdistigninger,

[Sigsgaard.]

der er på jordområdet. Den mest effektive vej at gå her var jo at ekspropriere i hvert fald byjorden — ja, jeg skal ikke sige „i hvert fald byjorden“, men at tage fat på at ekspropriere byjorden. Kan man ikke komme frem til det, så kan vi give tilslutning til tankerne om fuld grundskyld.

Ordføreren for forslagsstillerne (Abel) (CD):

Da mit partis formand, hr. Erhard Jakobsen, er til møde i Europa-Parlamentet, skal jeg på centrum-demokraternes vegne kommentere de ting, som er kommet frem og kommentere forslaget i øvrigt.

Den uvilje, som traditionsbundne politiske kredse nærer over for nye partidannelser, give sig ofte udslag i en konsekvent fortæelse af disse partiers synspunkter og handlinger. Det har ikke mindst centrum-demokraterne fået at føle.

For mere end ét år siden fremsatte centrum-demokraterne i folketinget forslag, der skulle råde bod på de uheldige følger af de gennemførte bestemmelser om den såkaldte lejeværdi af egen bolig. Hovedpunkterne var dengang for det første en forhøjelse af det fastsatte maksimum for standardfradrag til vedligeholdelse fra 2.000 kr. til 5.000 kr. For det andet bortfald af al skattebetaling af såkaldt overskud af ejerbolig. Centrum-demokraterne fik ingen støtte, hverken fra partier i folketinget eller fra grundejernes organisationer. Men for nylig har disse organisationer rejst krav om den forhøjelse, som centrum-demokraterne foreslog i tinget for over ét år siden.

Centrum-demokraternes forslag genfremstattes i den nye samling; men i denne uge, altså i dag, behandler folketinget et andet forslag fra centrum-demokraterne, som er af største vigtighed for grundejere, både parcelhusejere og landmænd.

Vi har for det første foreslået en fastlåsning af de nugældende grundskatter til amt og kommune, således at ejendomsskatterne ikke kan stige i 1976-77. For det andet afvikling over en 15 års periode af al grundskyld med 1/15 om året. For det tredje afvikling over 5 år af grundskylden på den del af landmændenes arealer, som må regnes som driftsjord, f. eks. hele arealet minus 10 gange stuehusets areal.

Vi har i centrum-demokraterne undret os meget over, at ledende personer i grundejerorganisationerne ikke offentligt har vist interesse for dette spørgsmål. Har de mon endnu ikke opdaget, at titusinder af parcelhusejere, specielt de over 50-55 år, nærer alvorlig bekymring for, at tiden vil nærme sig, hvor de stadig stigende grundskatter til amterne og kommunerne vil tvinge dem til at sælge deres hus? De kan have særdeles god grund til at nære frygt. Når kommunerne om kort tid begynder at drøfte budget for 1976-77, vil de kommunale rådsmedlemmer være opfyldt af frygt for at hæve indkomstskatten. Det vil i den situation ikke skorte på velmente forslag om at sætte over, hvor gærdet er lavest og hæve grundskyldpromillen. Jeg kan blot som et eksempel nævne min egen kommune, Gladsakse, hvor et flertal allerede for indeværende år, 1975-76, fordoblede grundskylden.

Det er endnu i vide kredse en udbredt opfattelse, at folk med eget hus har råd til at betale, og indenrigsministeren og andre ordførere har været inde på, at det er de største ejendomme, som lettes mest. Jeg vil sige, at det er de laveste indkomster her i samfundet, som belastes hårdest, det viser bare det konkrete eksempel, som vi har oplevet i Gladsakse kommune i dette år.

For lejernes vedkommende er grundskylden en del af huslejen, og ved en eventuel forhøjelse i kommunen vil det give husleje-forhøjelser. Det skal man også huske på.

Centrum-demokraterne ventede ikke megen forståelse i folketinget, ej heller selvfølgelig hos hr. Glistrups parti, der jo har stirret sig fuldstændig blind på indkomstskatten. Men det var nok på tide, at menige grundejere heppede deres valgte ledere op til at støtte centrum-demokraterne i denne sag, og det haster, for om få måneder vil det være for sent at gribe ind, men grundejerrepræsentanterne ønsker måske heller ikke at støtte nye partier.

Som en enkelt kommentar til det, som flere ordførere også har været inde på omkring parcelhuslænelovgivningen, hvor man har mulighed for at indefryse ejendomsskatterne, skal det siges at mange — især pensionister — ikke ønsker at benytte sig af denne ordning, selv om det selvfølgelig er en måde at afhjælpe disse problemer på.

[Abel.]

Vi mener, at dette forslag skal gennemføres, og vi håber selvfølgelig, at der i udvalget kan skabes mere forståelse, end det er lykkedes i dag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg kunne i og for sig lade være med at tage ordet, men jeg tror, at hr. Abel efter den behandling her har forstået, at der vist ikke er megen sympati at hente for netop dette forslag. Jeg tror også, jeg vil sige til hr. Abel, at konsekvenserne jo var, som jeg sagde, ca. 1 pct. i gennemsnit i andre kommuner end København og Frederiksberg og 1,5 pct. i amterne, dvs. en forhøjelse af den direkte personbeskatning med 2,5 pct.

Jeg vil sige til hr. Aksel Pedersen, at det glædede mig, at der var en vis forståelse for afvisningen, for selv hr. Aksel Pedersen ønskede ikke at gå så langt, som tilfældet er med det forslag, der ligger.

Når hr. Ove Jensen fra fremskridtspartiet siger, at der er en realistisk chance for at få gennemført det forslag, vi behandlede forleden dag, så er det i hvert fald noget helt nyt for mig. Jeg håber ikke, hr. Ove Jensen har ret.

Så vil jeg endelig sige til fru Ritta Ahm, der var inde på, hvis man kunne finde besparelser. Må jeg gøre opmærksom på, at da dette drejer sig om kommunernes og amtskommunernes eget budget, så er det ikke folketinget, der skal finde besparelser de steder. Det må blive de folkevalgte forsamlinger, som er valgt på retmæssig vis.

Må jeg sige til hr. Abel, at når der bliver talt om, at Gladsakse har fordoblet sin grundskyldpromille, så ligger det jo jævnt hen sådan, at Gladsakses grundskyldpromille er en af de laveste overhovedet i landet, og det, at man forhøjer, betyder, at man går op på et niveau, som ligger nogenlunde, som andre kommuner har, fra 6 til omkring 12.

Det er, ligesom om det er blevet mode herinde i folketinget at sige, at de traditionsbundne partier, de traditionsbundne opfattelser, altså disse gamle partier, ikke må have en opfattelse, bare fordi der kommer andre partier ind; vi skal bare støtte det, man kommer med af forslag. Der har vi en helt fundamental forskellig opfattelse af,

hvad der skal lægges af beskatning. Må jeg endelig sige, at ejendomsskatter jo er en leje af samfundets jord og er fradragsberettiget som fremhævet af hr. Henning Philipsen og andre.

Til sidst vil jeg sige om pensionisternes ejendomsskatter, at det jo var centrumdemokraternes førstemand her i folketinget, der fik gennemført en sådan lov, fordi han fandt det rigtigt at gøre det. Når pensionisterne i en vis udstrækning ikke benytter loven, så er det ikke af frygt for dem selv, men så er det, fordi der skal være noget tilbage til børnene, de skal endelig ikke selv sørge for at leve bedst muligt, medens de selv lever.

Abel (CD):

Det er korrekt, når indenrigsministeren siger, at konsekvenserne af at fjerne grundskyldbeskatningen helt fra de kommunale budgetter er, at man skal forhøje udskrivningsprocenterne, hvis ikke man finder besparelser. Men det er at putte blå i øjnene på folk, at man prøver på at skjule den forhøjelse, som virkelig kommer. Pengene skal ind, det er rigtigt, hvis ikke man finder besparelser, men det er måske lidt lettere via ejendomsskatterne. Det presser på over for de enkelte lokale politikere, når man står i den situation, at udskrivningsprocenten er meget højere, end den egentlig burde være. Det er at putte folk blå i øjnene, at man springer over, hvor gærdet er lavest. Pengene skal stadig væk betales, og det er folk i al almindelighed, der kommer til at betale — bortset fra, at det er de laveste indkomstgrupper, som rammes hårdest i dette tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. 76. Fremsat 26/2 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Centrum-demokraternes forslag om ændring af ligningsloven går ud på, at der for en- og tofamiliehuse skal gives et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter op til et beløb på 10.000 kr. Det er jo ikke noget nyt forslag; det svarer nøje til det forslag, som centrum-demokraterne fremsatte i forrige samling. Da forslaget dengang var til første behandling i folketinget, havde jeg på socialdemokratiets vegne anledning til at kommentere det. Socialdemokratiet kunne dengang ikke gå ind for forslaget, og lad mig sige med det samme, at jeg heller ikke nu kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Vi indvendte dengang, at forslaget er i strid med det indgåede boligforlig. Ved dette forlig blev det for parcelhusene aftalt, at de hidtidige regler for standardfradrag m. v. skulle forblive uændrede. Det er stadig vor opfattelse, at forslaget som sådant er et klart brud på boligforliget, men da hr. Erhard Jakobsen i den mellemliggende tid har erklæret af andre grunde, at han ikke mener at være bundet af dette forlig, skal jeg ikke gå dybere ned i denne problemstilling.

Efter motiverne til forslaget ønsker man at tilskynde til igangsættelse af vedligeholdelsesarbejder som f. eks. isoleringsarbejder. Teknisk kan man her indvende, at isoleringsarbejder efter fast praksis ikke er vedligeholdelse, men forbedringer, for hvilke der jo ikke gives fradrag.

Hertil kan man føje, at indførelsen af et nyt fradrag, der skal gives efter dokumentation, er med til yderligere at komplicere skattesystemet og vil betyde en væsentlig ekstra belastning af ligningsmyndighederne. Forslaget er således i direkte modstrid med de ønsker, vi i regeringen har om en forenkling af skattereglerne, herunder på fradragsområdet.

I motiverne anføres, at forslaget tilsigter

at skaffe god og hurtig beskæftigelse til ledige bygningsarbejdere. Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der bør tages initiativ til bekæmpelse af arbejdsløsheden såvel i byggefagene som i andre fag, og så sent som den 19. marts i år har regeringen da også som en beskæftigelsesfremmende foranstaltning fremsat forslag til lov om statstilskud til forbedring m. v. af beboelsesejendomme for herigennem at søge at afhjælpe de særlige vanskeligheder, som byggesektoren har.

For at sikre, at regeringens forslag får den tilsigtede positive virkning på beskæftigelsessituationen, skal der ved bedømmelsen af ansøgningerne om tilskud lægges vægt på, at arbejdet vil kræve anvendelse af fremmede håndværkere. Centrum-demokraternes forslag giver derimod fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter uafhængigt af, hvem der udfører arbejdet. Også den husejer, der selv foretager vedligeholdelsesarbejderne i fritiden, vil således opnå fradrag efter centrum-demokraternes forslag.

Lad mig også nævne, at regeringens forslag er af en sådan karakter, at de provenumæssige konsekvenser er kendte. Det gælder ikke centrum-demokraternes forslag. Ved fuld udnyttelse vil forslaget betyde et provenutab for det offentlige på omkring 4,4 mia kr. Nu tror jeg slet ikke, at forslaget ville medføre en sådan aktivitet, men det er dog betænkeligt at lægge forslag frem med en så stor usikkerhed omkring de provenumæssige konsekvenser.

Jeg anser altså centrum-demokraternes forslag for behæftet med så store ulemper, at jeg ikke kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Ove Hansen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Kampmann, desværre er forhindret på grund af sygdom i at være her i dag, skal jeg komme med nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag fra centrum-demokraterne.

Jeg kan godt gå med til, at man skal skabe nogen beskæftigelse inden for byggefagene, og jeg ser gerne, at folk, der har huse, foretager reparationsarbejde og isoleringsarbejde, hvad man nu anser for at være nødvendigt. Men her har vi jo netop fra boligministeren fået et forslag, som giver mu-